

PROPAEDEUTICS OF THE CONCEPT OF "FUNCTION" IN PRIMARY CLASSES

Binnativa Shalala Bahlul

Summary

The article considers the main directions of propaedeutics of functional dependence in the initial course of mathematics. Based on the analysis of the curriculum and textbooks in mathematics, various approaches to the introduction of the content line "Algebra and functions" into the practice of primary school are considered. The author notes that solving problems on the functional relationship between quantities contributes to the formation of functional ideas among pupils, the acquisition of certain skills and knowledge by them, and also prepares them to work on functions in senior classes.

Rəyçi: dos.Tamilla Əli qızı Məmmədova

Təhsilin Pedaqogikası və metodikası kafedrasının 25 may 2022-ci il tarixli iclasın 13 sayılı protokolu

Daxil olma tarixi 27 may 2022-ci il

UOT:37.

MÜASİR MƏKTƏBLİLƏRİN SİYASİ MƏDƏNİYYƏT TƏRBIYƏSİNİN FORMALAŞMASINDA NİZAMİ GƏNCƏVİNİN ROLU

Nəzərova Günel Emil qızı

Bakı Slavyan Universiteti

Gunel.nazar@gmail.com

Xülasə: Mədəniyyət siyasi mədəniyyətin inkişafında xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Mədəniyyət siyasi aspektlərdən, dövlətin mədəni əlaqələri ilə vəhdətdədir. Siyasi mədəniyyətin modellərinə millətçilik, dövlətçilik, dinçilik, liberalizm, demokratiyanı göstərmək olar. Siyasi mədəniyyətin quruluşuna, adətən, siyasi maraqlar, bilik və inam, siyasi hadisələrin oriyentasiyasının qiymətləndirilməsi, cəmiyyətdəki normaların qəbul edilməsi, siyasi fəaliyyət üsulları, vərdisləri, təcrübə və bacarıq, siyasi dəyərlər daxildir.

Açar sözlər: mədəniyyət, tərbiyə, siyasət, şərq, qərb, filosof.

Key words: culture, education, politics, East, West, philosopher.

Ключевые слова: культура, воспитание, политика, восток, запад, философ.

Tərbiyə-insanın şəxsiyyətinin inkişafına, onun müasir mədəni dünyagörüşünün formalaşmasına, müəyyən baxışların yaranmasına yönəlmiş məqsədyönlü professiona fəaliyyətdir. Müasir pedaqogikada tərbiyəyə şəxsiyyətin ahangdar formalaşması və inkişafı prosesi kimi baxılır. Tərbiyəçi və tərbiyə olunan ümumi məqsəd üçün birgə qüvvə ilə çalışan fəal tərəflər kimi qəbul olunur. Tərbiyə şagirdə birtərəfli təsir kimi yox, pedaqoji əməkdaşlıq kimi başa düşülür. Mədəniyyət siyasi mədəniyyətin inkişafında xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Mədəniyyət siyasi aspektlərdən, dövlətin mədəni əlaqələri ilə vəhdətdədir. Siyasi mədəniyyətin modellərinə millətçilik, dövlətçilik, dinçilik, liberalizm, demokratiyanı göstərmək olar. Siyasi mədəniyyətin quruluşuna, adətən, siyasi maraqlar, bilik və inam, siyasi hadisələrin oriyentasiyasının (yönümünün)

qiymətləndirilməsi, cəmiyyətdəki normaların qəbul edilməsi, siyasi fəaliyyət üsulları, vərdisləri, təcrübə və bacarıq, siyasi dəyərlər daxildir.

Siyasi mədəniyyətə dair bu kimi ümumiləşdirilmiş fikrləri bildirmək olar: 1) siyasi mədəniyyət siyasi tərbiyə bazasında və yüksək siyasi şüur bazasında meydana gəlir; 2) siyasi mədəniyyət dövlətçiliyə yönəlik siyasi intellektuallıqdan formalaşır; 3) siyasi mədəniyyət kütləvi siyasi və sosial təfəkkürün bazasında artan və dövlətçiliyə yönələn bir dəyərdir; 4) xalqın siyasi mədəniyyəti siyasi təşkilatlanmada, siyasi bütövlükdə və həmrəylikdə yüksəkdir. Milli maraqlar naminə bir xalq birləşirsə, onda o xalqın siyasi mədəniyyəti yüksək olur; 5) xalqın siyasi mədəniyyəti özünə pozitiv xidmət edə bilən siyasi prosesləri formalaşdırmaqdan ibarət olur; 6) xalqın siyasi mədəniyyəti onun siyasət həyata keçirən subyektlərinin fəaliyyət səviyyəsindən ibarət olur; 7) xalqın siyasi mədəniyyəti onun siyasətçilərinin mənəvi keyfiyyətlərindən asılıdır; 8) dövlət rəhbəri xalqla birlik nümayiş etdirirsə, onların nümayəndəsi kimi özünü layiqincə sübut edərsə, onda siyasi şəxs kimi onun mədəni səviyyəsi yüksək olur. Dövlət rəhbərinin və dövlət hakimiyyəti aparatının fundamental qərarlar qəbul etmək məharəti və zamanla ayaqlaşmaları məhz xalqın siyasi mədəniyyətinin yüksək olmasına dəlalət edir; 9) xalqın siyasi mədəniyyəti özünə layiqli dövlət və hakimiyyət rəhbərlərinin seçməsində, müəyyən etməsində bürüzə verir; çünki seçki təsnifat olaraq müqayisədə daha da ali dəyərləri üzərə çıxarmaq prosesidir.

İdarəedici nümayəndəni seçmək idarəçilik fəlsəfəsini tamamlayan, ona cavab verən şəxsləri müəyyən etməkdən ibarətdir: 1) xalqın siyasi mədəniyyəti siyasətinin möhkəmliyindən və davamlılığından asılıdır; 2) xalqın siyasi mədəniyyəti dövləti təşkil etmək və ondan yararlanmaq səviyyəsindən asılıdır; 3) siyasi prosesləri təşkil etməklə yanaşı, onu yüksək səviyyədə qavramaq da xalqın yüksək siyasi mədəniyyətindən xəbər verir; 4) siyasi mədəniyyətin yüksəkliyi siyasəti öyrənmə meyindən və qabiliyyətindən asılı olur (1, s. 45). Tərbiyədə məktəblilərə siyasi mədəniyyət tərbiyənin aşılınması şəxsiyyətin istiqamətini təşkil edən ideyalar, siyasi baxış və əqidə yaratmağa xidmət edir. Siyasi mədəniyyətin tərbiyəsi mənəvi mədəniyyətin tərkib hissəsidir. Siyasi mədəni tərbiyənin məzmunu hər bir şagirdə ümumbəşəri və mütərəqqi milli dəyərlərə əsaslanan əxlaqı bərqərar etməyin, cəmiyyətin rifahı üçün olan əməyə dərin hörmət, doğma yurdun, xalqın səadəti və azadlığı, respublikanın suverenliyi və ərazi bütövlüyü yolunda var qüvvəsini sərf etməyin, şagirdləri ədalətli ideyalar sisteminə və ona uyğun sosial, mənəvi, estetik ideyalara tərəfdar olmaq, onlarda şüurluluğu, vətəndaşlıq hissini və ictimai fəallığı artırmaq və s. əsas məsələlər hesab olunur. Mənəvi mədəniyyətin tərkib hissəsi kimi siyasi mədəniyyət öz təsirini mənəvi paklıq, mənəvi təmizlik, sözlə işin uyğunluğu, doğruluq, prinsiplilik və s. kimi keyfiyyətlər üzərində qurulmalıdır. Siyasi mədəniyyət tərbiyəsi siyasi məzmunlu və siyasi xarakterli hadisələrin mədəni əsaslarla, normal davranışlı, etika və estetik məzmunlu əsaslarla siyasi mədəniyyət, ümumi ədalətlik baxımından xalqın dövlətçilik ənənələridir.

Milli mənəvi dəyərlərimiz əsrlərdən bəri formalaşaraq xalqın yaşayışına, məişətinə daxil olmuşdur. Azərbaycan xalqına məxsus milli-mənəvi dəyərlərə mərdlik, humansitlik, sözübütövlük, əliaçıqlıq, səxavətlik, ailəyə bağlılıq, dostluqda möhkəmlik, vətənə, torpağa bağlılıq və s. xüsusiyyətləri Nizminin əsərlərinin ana xəttini təşkil edir. Nizami Gəncəvi pedaqogikaya aid əsər yazmasa da, “Xəmsə”, digər qəzəl və qəsidələrində təlim, təhsil, tərbiyə məsələlərini hər zaman işıqlandırmışdır. Onun pedaqoji görüşlərinin mərkəzində “Kamil insan” problemi dayanır. Humanist, demokratik, hüquqi cəmiyyətin yaradılmasında insan amilinin vacib olduğu müasir dövrümüzdə Nizami Gəncəvinin “Kamil insan” konsepsiyasının aktuallığı daha da artmaqdadır. Nizamiyə görə insanın mənəvi kamilləşməsi cəmiyyətin mənəvi kamilləşməsinin rəhnidir. Əsil

insanların cəmiyyəti üçün dəhşətli müharibələr, zorakılıq, tamahkarlıq, qardaş həmrəyliyinin olmaması cəmiyyət üçün ictimai bərabərsizlik qəbuledilməzdir. Nizami irsinin öyrənilməsində müasir məktəblilərin siyasi mədəniyyət tərbiyəsində rolu böyükdür. Dahi şair və böyük tərbiyəçi olan Nizami Gəncəvi tərbiyənin bir sıra ümumi məsələləri haqqında elə dəyərli fikir və ideyalar irəli sürmüşdür ki, bu gün də öz əhəmiyyətini itirməmişdir. Nizami Gəncəvi üçün şəxsiyyətin ən yüksək meyarı insanlıq idi. İrqi, milli və dini ayrı-seçkiliyi qətiyyətlə rədd edən bu şairin qəhrəmanları içərisində türk, fars, ərəb, çinli, hindli, zənci, yunan, gürcü və s. xalqların nümayəndələrinə rast gəlirik. Humanist şair müxtəlif dinlərə mənsub bu qəhrəmanların heç birinin milliyətinə, dini görüşlərinə qarşı çıxmır. Onun qəhrəmanları ədalət, xalq xoşbəxtliyi, yüksək məqsədlər uğrunda mübarizə aparırlar. İnsan şəxsiyyətinə, insan əməyinə hörmət şair yaradıcılığının aparıcı mövzularındandır. Nizami təsvir etdiyi ideal cəmiyyətdə din və etiqad haqqında təliminin mahiyyətini oradakı insanların düşüncələri ilə verir. Nizamiyə görə “din” bərabərlik və ədalətdir.

Bizdə bərabərdir hamının varı,
Bərabər bölərək bütün malları.
Bizdə artıq deyil heç kəsdən heç kəs,
Bizdə ağlayana heç kimsə gülməz...
Birini qəzəbli, acıqlı görsək,
Ona məsləhətlə eylərik kömək.
Qızıla, gümüşə aldanmaz heç kəs,
Onlar bizim yerdə bir şeyə dəyməz (3, s. 13).

Humanist şair müxtəlif dinlərə mənsub bu qəhrəmanların heç birinin milliyətinə, dini görüşlərinə qarşı çıxmır, fərqli fikir və mədəniyyətlərə göstərilən hörmətlə yanaşır. Nizami vahid din ideyasını irəli sürməklə xalqlar, millətlər, milli etnik qruplar, tayfalar arasında mövcud olan münaqişələrə son qoymaq istəyir. Nizami xalqların adını çəkərək də onların mənsubiyyətinə hörmətlə yanaşır.

Zəncinin zahiri qaradır, ancaq,
Sən ağzından çıxan saf sözlərə bax.
Zənci dəmir kimi qara, parlaqdır,
Üzü qaradırsa, ürəyi ağdır! (3, s. 256).
Nizami dini görüşlərində müxtəlif din və etiqadlara humanist yanaşır.
Ey müsəlman, öyünmə, atəşpərəst deyilsən,
Bir günəşin eşqindən zərrəcə məst deyilsən.
Kaş ki, hindli möbidtək dərk edəsən dünyanı.
Bu dünyaya uymadan tərk edəsən dünyanı (2, s. 81).

Siyasi mədəniyyətin məkanı dövlətdir. Siyasi mədəniyyətin ucalığı xalqın hüquqlarının müəyyən olunması və təmin edilməsində öz əksini tapır. Nizami özünün ədalətli quruluş haqqındakı fikirlərinin ilk bədii ifadəsi olan “Sirlər Xəzinəsi”ndə hələ şah və hakimlərə nəsihət etmək yolu ilə onların islah ediləcəyini güman edirdi. Buna görə də, tarixdən və əfsanələrdən aldığı şahları özünün ideali kimi verib, müasiri olan şahlara təsir etmək istəyirdi. Nizaminin tarixdən alıb ideallaşdırdığı şah obrazlarından biri, adı ədalətli şah kimi xalq arasında yayılmış Nuşirəvandır. “Sirlər Xəzinəsi”ndə təsvir edilən Nuşirəvan hakimiyyətinin ilk dövründə zülmkar bir şahdır. O, çox zülm etdiyi üçün ölkəsi dağılıb, rəiyyəti zülm və əziyyətlə yaşayır. Lakin hökmranlığının sonrakı mərhələsində oxucu bu zülmkar şahın dəyişikliyinə şahidi olur. Şah, quşların dili ilə deyilmiş bir neçə kəlimə sözdən ibrət alıb, ədalətli bir hökmdara çevrilir. Şair göstərir ki, şah və zülmkar

hakimlər onun nəsihətlərinə qulaq asmayıb öz zülmkarlıqlarını davam etdirdilər, bu heç də onlar üçün yaxşı nəticə verməz. Xalqın hümməti şahlar və zülmkarlar üçün qorxuludur. Bir neçə adamın birlikdə hümməti şah və hakimi yerində oynada bilər. Şah şərab və başqa vasitələrlə sərməst olarsa, onda onun vəzirləri və saray adamları bundan istifadə edib, xalqın başına olmanın oyununu açar bilərlər, xalq isə günahı şahda görür. Ölkənin və şahın müdafiəsi zəifləyir. Düşmənlər bu ölkənin üzərinə baş qaldırır. Şair bu fikirlərini təsdiq etmək üçün “Sultan Səncər və qarı” hekayəsini yaradır. Sultan Səncər Səlcuqlular sülaləsindən olan, Nizamidən bir neçə il əvvəl vəfat etmiş, eys-ışrətə başı aludə olduğundan ölkənin idarəsini öz yaxın adamlarına tapşırılmış zülmkar şahdır. Ona vergi verən bir tayfaya ədalətsizlik edib, onlardan alınan vergini artırdığı üçün həmin tayfa tərəfindən əsir edilir, bunun nəticəsində şahlıq əlindən çıxır, əsirlikdən qaçdıqdan sonra isə ölkəsinin qərar və talan edildiyini görərək, çox yaşaya bilməyib ölür. Nizami bu tarixi hadisələrdən istifadə edib, Sultan Səncəri öz müasirlərinə nümunə kimi təqdim edir. Nizami poemanın II, IV, XIV məqalələrindəki “Nuşirəvan və bayquşların söhbəti”, “Sultan Səncər və qarı”, “Zalım şahla doğrudanıyan qoca” dastanlarında zalımın zülmünə dözməməyi, onun zülm və əziyyətlərini üzünə söyləməyi məsləhət görürsə, XVIII və XX məqalələrdə zalımın zülmünə qarşı susmağı, tənqid etmədən əl çəkməyi məsləhət görür. Bu iki fikir ziddiyyətli olsa da, Nizami əsas fikirlərini II, IV və XIV məqalələrdə ifadə etmişdir. XVIII və XX məqalələrdəki “Cəmşidin munisi” və “Bülbül və qızılquşun dastanı” hekayələrində şair özünün təqib edilməsindən ehtiyat etdiyi üçün öz fikirlərini pərdələyib, simvollarla istifadə edir. (<https://az.wikipedia.org>) "Sirlər xəzinəsi" poemasında "Ədalətli və insafli olmağa dair" söhbətdə şair hökmdarları nəzərdə tutaraq onlara ağıllı, tədbirli, ədalətli olmağın, xalqın gözündə ucalmağın yolunu dinlərdə ifadə olunan ilahi təlimatlara əməl etməkdə görür. İnsanlığın şərafətini biliyi sevməkdə, fərdin səadətini cəmiyyət üçün çalışmaqda görən, hissənin mənafeyini tamın salamatlığında axtaran şair dövləti ictimai ədalət qurmağa borclu bir varlıq kimi qəbul edir. “Sirlər xəzinəsi” poemasından aşağıdakı beytlərə diqqət yetirək:

Zülmkarlıq dağıdar, bərbad eylər ölkəni,
 Ədalət səadətlə abad eylər ölkəni.
 Bu dünyanın nəbzini kim tutsa İsa kimi
 İnsafi, mürvətiylə olar dünya hakimi.
 Dünyaya fəth olmaz zülmkarlıq, rəzalət,
 Yer üzünün fəthi ədalətdir, ədalət!
 Ədalətin - müjdəçi, bu dünyanı şad eylər,
 Ədalətin işidir, - ölkəni abad eylər.
 Məmləkətin dayağı ədalətdir hər zaman,
 Ədalətlə nəsinin səadətdir hər zaman (2).

Nizami Gəncəvi üçün şəxsiyyətin ən yüksək meyarı insanlıq idi. İrqi, milli və dini ayrı-seçkiliyi qətiyyətlə rədd edən bu şairin qəhrəmanları içərisində türk, fars, ərəb, çinli, hindli, zənci, yunan, gürcü və s. xalqların nümayəndələrinə rast gəlirik. Humanist şair müxtəlif dinlərə mənsub bu qəhrəmanların heç birinin milliyətinə, dini görüşlərinə qarşı qiymətləndirmir. Onun qəhrəmanları ədalət, xalq xoşbəxtliyi, yüksək məqsədlər uğrunda mübarizə aparırlar. İnsan şəxsiyyətinə, insan əməyinə ehtiram şairin yaradıcılığının aparıcı mövzularındandır. Nizami təsvir etdiyi ideal cəmiyyətdə din və etiqad haqqında təliminin mahiyyətini oradakı insanların düşüncələri ilə verir.

Bizdə bərabərdir hamının varı,
 Bərabər bölürük bütün malları.

Bizdə artıq deyil heç kəsdən heç kəs,
 Bizdə ağlayana heç kimsə gülməz...
 Birini qəzəbli, acıqlı görsək,
 Ona məsləhətlə eylərik kömək.
 Qızıla, gümüşə aldanmaz heç kəs,
 Onlar bizim yerdə bir şeyə dəyməz.

Onun yaradıcılığına əsasən deyə bilərik ki, şairin yaradıcılığında multikultural və tolerantlıq elementlərinə rast gəlmək mümkündür. Mədəniyyətin mühüm elementi olan tolerantlıq bu gün müxtəlif inanc, mədəni ənənə, siyasi məslək daşıyıcısı olan insanların ictimai vəhdətləşməsinin zəruri şərti kimi qəbul olunur. Eyni zamanda, tolerantlıq vətəndaş cəmiyyətinin əsas əxlaq prinsipidir. Cəmiyyəti yalnız qanunlarla idarə etmək mümkün deyil. Çünki insanları qanun vasitəsilə nəyə əsəvq etmək çox çətindir. Bu baxımdan tolerantlığa cəmiyyəti və dünyanı qanunun gücü olmadan qarşılıqlı hörmət prinsipi əsasında idarə etmək imkanı və şansı kimi də yanaşmaq olar. Başqa sözlə, cəmiyyətdə tolerantlıq gücləndikcə qanunun həm işləməsi asanlaşacaq, həm də onun sərt şəkildə tətbiqinə zərurət qalmayacaq. Dahi şairimiz Nizami Gəncəvinin də məsnəvilərində tolerantlıq nümunələri çoxdur. Məktəblərdə Nizaminin əsərləri vasitəsilə şagirlərə tolerantlıq görüşlərinin aşılması müasir məktəblilərin siyasi mədəni tərbiyəsinin formalaşmasında rolu böyükdür. Şagirdlərdə siyasi mədəni tərbiyənin əsas məqsədi ondan ibarətdir ki, onlar dini dözümlülük, yəni digər inanc və əqidələrə dözümlü yanaşma, insan azadlıqları və hüququnun təsdiqi, demokratik fikirlərin formalaşması, irqi dözümsüzlük, terrorun qəbul edilməməsi, pislənməsi kimi fikirləri şagirdlərə təlqin etmək, onları toluqanlıq ruhunda tərbiyə etməkdən ibarətdir. Nizaminin əsərlərində də onun xalqların adını çəkərək onlara hörmətlə yanaşıldığının, tolerant fikirlərinin şahidi oluruq.

Ey müsəlman, öyünmə, atəşpərəst deyilsən,
 Bir günəşin eşqindən zərrəcə məst deyilsən.
 Kaş ki, hindli möbiddək dərk edəsən dünyanı.
 Bu dünyaya uymadan tərkd edəsən dünyanı (2, s. 81).

Azərbaycan Respublikasında dövlət-din münasibətlərini tənzimləyən və birbaşa vətəndaşların vicdan azadlığı ilə bağlı olan qanunvericilik bazası formalaşdırılarkən, eləcə də mövcud qanunvericilikdə dəyişikliklərin layihəsi hazırla-narkən ölkə ərazisində yaşayan və fəaliyyət göstərən çoxmillətli və çoxdinli etnik qrupların vicdan azadlığı və tolerantlıq məsələlərinə xüsusi diqqət yetirilmişdir. Əsas məqsəd uzun dövrlər ərzində azərbaycanlılarla birgə harmoniya və qardaşlıq şəraitində yaşa-yan xalqların ən böyük nailiyyəti olan dini və milli dözümlülük ənənələrinin möhkəmləndirilməsi və onu yad təsirlərdən qorumaq olmuşdur (4, s. 13). Müasir multimədəni cəmiyyətlər kulturaloji strategiyalara əsaslanan düşünülmüş multikulturalizm siyasəti olmadan inkişaf edə bilməz. Bunun sübutlarından biridir Azərbaycan Respublikasının inkişafıdır ki, burada Azərbaycanın milli mədəniyyətinə müvəffəqiyyətlə inteqrasiya olan müxtəlif xalqların nümayəndələri yaşayırlar. Ona görə də Prezident İlham Əliyevin 2016-cı ili Azərbaycanda "Multikulturalizm ili" elan etməsi heç də təsadüfi deyil və bunun dərin tarixi kökləri var. Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev yanvarın 10-da Nazirlər Kabinetinin 2015-ci ilin sosial-iqtisadi inkişafının yekunlarına və qarşıda duran vəzifələrə həsr olunan iclasındakı nitqində bu barədə deyib: "Azərbaycan multikulturalizmlə bağlı çox böyük işlər görüb. Azərbaycan nümunəsi göstərir ki, multikulturalizm yaşayır. Baxmayaraq bəzi siyasətçilər deyirlər ki, multikulturalizm iflasa uğrayıb. Bəlkə haradasa iflasa uğrayıb. Amma Azərbaycanda yaşayır və bu meyillər, bu ideyalar güclənir,

ictimaiyyətdən də daha çox dəstək alır. Biz bu yolla gedəcəyik. Beləliklə, multikulturalizm bu gün Azərbaycanda gedən demokratik proseslərin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi çıxış edir”.

Ədəbiyyat

1. Nəsimov E.M. Cəmiyyət, mədəniyyət və siyasət fəlsəfəsi. Bakı, 2015, 96 s.
2. Gəncəvi N. Sirlər xəzinəsi. Filoloji tərcümə. Bakı, Elm, 2019
3. Nizami Gəncəvi, İsgəndərmə, İqbalnamə. Bakı, Lider, 2004
4. İsmayilov G. Tolerantlıq: bildiklərimiz və bilmədiklərimiz. Bakı, 2014, 240 s.
5. Rüstəmov F.A. Pedaqogika tarixi. Bakı, “Nurlan”, 2006, 748 s.
6. Панарин А.С. Политология. – М.: «Проспект», 1998, 408 с.
7. Ушинский К.Д. Собрание сочинений в 6 томах. Т.4 – М., 1989, 526 с.

РОЛЬ НИЗАМИ ГЯНДЖЕВИ В ФОРМИРОВАНИИ ПОЛИТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ СОВРЕМЕННЫХ ШКОЛЬНИКОВ

Назарова Гюнель Эмил кызы

Резюме

Культура имеет особое значение в развитии политической культуры. Культура состоит из политических аспектов в единстве с культурными связями государства. К моделям политической культуры можно отнести национализм, государственность, религиозность, либерализм, демократию. В структуру политической культуры обычно входят политические интересы, знания и убеждения, оценка ориентации политических явлений, принятие норм в обществе, способы политической деятельности, привычки, опыт и умения, политические ценности.

THE ROLE OF NIZAMI GANJAVI IN THE FORMATION OF POLITICAL CULTURE EDUCATION OF MODERN SCHOOLCHILDREN

Nazarova Gunel Emil

Summary

Culture is of particular importance in the development of political culture. Culture is in unity with political aspects, cultural relations of the state. The models of political culture include nationalism, statehood, religious, liberalism, democracy. The structure of political culture usually includes political interests, knowledge and confidence, assessment of the orientation of political events, the adoption of norms in society, methods, habits, experience and skills of political activity, political values.

Rəyçi: prof. K.A.Məmmədov

Bakı Slavyan Universitetinin İbtidai təhsil kafedrasının 22 dekabr 2021 il tarixli 4 saylı protokolu

Daxil olma tarixi 27 may 2022-ci il